

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek	Osztályozás
		Tárgy 628.1
	Szerző	Hely
	Cím Erzsébetfalva vízvezetékét kér.	Idő "1913"
Forrás: Pesti napló		Személy

Nagy-Budapest felé.

— Erzsébetfalva vízvezetékét kér. —

(Sajáttudósítónktól.) A városházán eddig nem igen törődtek Nagy-Budapesttel. Nemcsak hogy a jövőre nem gondoltak, de még a maguktól felvetődött eseményeket sem Nagy-Budapest szempontjából bírálták el. Így a közel múltban megengedték, hogy Ujpest, amely teljességgel össze van nőve Budapesttel, külön vízvezetékét építtessen magának s egy terhes, ötven esztendőre szóló koncessziót adjon egy magánvállalatnak. Bizonyos, hogy még azok is, akik nagyon a messze távolban gondolják el Nagy-Budapestet, meg vannak arról győződve, hogy Ujpesten Budapesthez való csatolása ötven éven belül fog megtörténni. És akkor majd Budapest lakossága fogja megfizetni mindazt a kárt, amelyet Ujpest kupaktanácsa és a főváros hatóságának közömbössége okozott. Mindez különösen időszerű most, amikor Erzsébetfalva azzal a kéréssel fordult a fővároshoz, hogy építtesse meg számára a vízvezetékét.

A városházán — ez is haladás — nem zártak el a kérés elől s most folynak a számítások, hogy miképpen és milyen feltételekkel lehetne ezt a kérést teljesíteni. Annyi bizonyos, hogy Erzsébetfalva nem a legjobb megrendelő, de itt magasabb szempontoknak kell érvényesülniök. Nem szabad, hogy a főváros Erzsébetfalva polgárait, mint idegeneket tekintse, hiszen ezek javarészen olyan emberek, akiket Budapest elűzött magától. A budapesti lakásnyomoruság adott harmincezer lakost Erzsébetfalvának: majdnem valamennyien pestiek ők, akiket az egzisztenciájuk köt a fővároshoz. De nemcsak a méltányosság szól mellettük, hanem a főváros egészséges önzése is. Ma az a helyzet, hogy Budapest a környékbeli községekben egy járványgyűrűvel van körülvéve, amely ellen csak kevésbé tudnak védekezni

a mi egészségügyi berendezéseinkkel. Addig, ameddig Budapest elővárosai hozzá nem jutnak egészséges ivóvízhez, és csatornázáshoz, addig mi mindig a legnagyobb veszedelmeknek vagyunk kitéve, különösen járványok idején.

Nagy-Budapest megvalósítását elsősorban közegészségi okok sürgetik. Az elővárosok rossz gazdálkodása csak másodsorban jön számításba, amikor napról-napra bebizonyosodik, hogy az elővárosokból hurcolják be Budapestre a ragadós betegségeket. Akkor, amikor Ujpesten még mindig megvan a hírhedt «kolera-domb», amelyet tulszafolt munkáslakások vesznek körül, amikor Kispesten a vágóhid szennye a község közepén elhúzózó nyílt árokba ömlik bele, akkor nincsen fontosabb feladat a közegészségügyi intézkedéseknél. A fővárosnak minden alkalmat meg kell ragadnia arra, hogy ezeken a bajokon segítsen.

Nemsokára a közlekedési reform kérdései lesznek napirenden s ez a legjobb alkalom volna arra, hogy Nagy-Budapest szempontjaira is tekintettel legyenek. Legutóbb Vázsonyi sürgette meg ezeket a fontos kérdéseknek tárgyalását s az ő érdeklődésére és tanulmányozására vár az elővárosok közlekedése is. Nagy-Budapest igazi alapjait most kell lerakni a közlekedés kérdéseinek megoldásánál s itt olyan emberekre van szükség, akiknek perspektívájuk van. Ha az elővárosokat most nem

fogják szervesen és céltudatosan beleilleszteni a főváros közlekedésébe, akkor évtizedekre elodázták mindazokat a fontos érdekeket, amelyek Nagy-Budapest megvalósításához fűződnek.

Itt arról van szó, hogy azokat az elűződött embereket, akik Budapest szerencsétlen viszonyai miatt a kulturátlan környéken kénytelenek lakni, budapesti embereknek kell tekinteni. Olyan esemé-

(Idő) (Köt. v.)
nyek, hogy a harmincezer lakosu Erzsébetfalva egy hónapos szobát bérel ki, s azt elnevezi járványkórháznak, mindenkit meg kell hogy döntsenek, hiszen ezeknek az embereknek java része itt van egész nap közöttünk; mellettünk mennek el az utcán, a szomszédunkban ülnek a kávéházban s velünk együtt vásárolnak az üzletekben. Nem szavaznak itt, az igaz, de aki szívesen és belső kötelességérzetből foglalkozik Budapest ügyeivel, annak nem is szabad fontosságot tulajdonítania ennek.